СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 158. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 10-го ЛИПНЯ 1948. — No. 158. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JULY 10, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ПОЛАГОДЖЕНО КОМПРОМІСОВО СПІР ЗІ ЗАЛІЗНИЧНИКАМИ

Вашинґтон, 8 липня. — Чарлз Дж. Рос, пресовий секретар президента Трумана, заявив газетярам, що прийшло до угоди між власниками залізниць першої кляси та машиністами, палячами і зворотниками в справі підвишки платні. Ця підвишка виносить 15½ цента на годину, що означає для залізниць додатковий річний видаток у сумі $80,000,000. Уряд, який перебрав був під свій заряд залізниці, обняті цим спором, віддасть їх до двох днів у заряд власникам. Президент Труман зложив ґратуляції юнійним представникам залізничників, як і представникові власників залізниць, за скору полагоду спору між собою без ніякої іншої інтервенції. До угоди прийшло на підставі пропозиції, яку предложила була свого часу Президентська Рада, але яку юнія спочатку відкинула. Речником власників були: Денієл П. Лумис, Г. А. Іночас і С. Д. Мекі, а залізничників: Джанетон, Робертсон, Гловер.

ДАЛІ НЕ ВІДПОВІДАЮТЬ, ЧИ Є КОМУНІСТАМИ.

Ню Йорк, 8 липня. — Конгресовий підкомітет продовжує в Ню Йорку допити в справі комуністичної інфільтрації в робітничих юніях. Комітет, якого головою є конгресмен Фред А. Гартлі мол. з Ню Джерзі, переслухує провідників тих юній, які належать до Конгресу Індустріяльних Організацій та до яких належать робітники, зайняті в склепах дрібної та гуртової продажі, як теж у великих департаментових торгових домах. В середу відмовились три юнійні урядовці зізнавати, чи вони були та є членами Комуністичної партії. В четвер, себто на другий день переслухання, не дали відповіди 5 юнійних урядовців, а одна не хотіла признатись, чи висилала тому чотири роки до комуністичної газети „Дейлі Воркер" побажання з нагоди її 20-літнього існування. Були переслухані: Джек Палі з Льокалю 65, Карл Андрен з Льокалю 3, Семюел Луїс з Льокалю 3, Никлас Карнес з Льокалю 1250, Вилєм Майзелсон з Льокалю 2, Натан Соломон з Льокалю 830, та Садка Бравн з Льокалю 5. Переслухувані протестували, кричали і били кулаками об стіл, так що їх треба було силою виносити з кімнати переслухань, які відбуваються в Федерел Корт Гавз. Гартлі заявив, що проти всіх них буде внесений позов за зневагу конгресу, за що, на випадок присуду, може бути наложена вязнича та грошева кара.

ФРАНЦУЗИ ШУКАЮТЬ ЧЕКІВ В ЛИСТАХ З АМЕРИКИ.

Париж, 9 липня. — Американські громадяни у Франції щораз більше жаліються на погоню французьких поштових урядників за „чеками в листах"". Листів не відкривається, але держиться їх до сильного світла і якщо ствердиться там „підозрілий зміст", взивається адресата на пошту і він в приявності урядника мусить відкрити листа. Якщо там справді є чек, або гроші, тоді їх часто задержують інспектори.

ЛУЇС ТА МАЙНЕРСЬКА ЮНІЯ СТАНУТЬ ЗНОВ ПЕРЕД СУДОМ.

Вашинґтон, 8 липня.—Джан Л. Луїс, президент Юнайтед Майн Воркерс оф Амеріка, готов відповідати перед федеральним судом Колумбійського Дистрикту вже пятий раз за вибух майнерського страйку. Візвання підписав суддя Т. Ален Голдсборо, той самий, що судив його передше. Луїс та майнерська юнія мають відповісти в суді наступного тижня, в середу, чому вийшли на страйк 40,000 майнерів, зайнятих в „кептив"-майнах. По вислуханні суддя видасть цілком певно судовий наказ (інджонкшен), взиваючий майнерів вертати до праці. Суддя Голдсборо візвав Луїса на переслухання на внесення генерального дорадника Краєвої Ради Робітничих Відносин, яким є Роберт Н. [illegible]. Дуже можливо, що до переслухання в суді не прийде, бо ведуться переговори в справі мирної полагоди страйку. Переговори з власниками майн веде Велі К. Гапкинс, правний дорадник майнерської юнії. Страйк повстав по тій причині, що майнерська юнія заявила, що не підпише нового контракту з власниками майн щодо платні та інших вимог, коли в контракті не буде клявзулі, зобовязуючої власників приймати до роботи тільки юнійних робітників. Як відомо, закон Тефта-Гартлія є проти такої клявзулі.

ДЕМОКРАТИ ДУМАЮТЬ УЖЕ ПРО ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТА.

Филаделфія, 8 липня. — Демократична Конвенція зачнеться щойно в понеділок, але вже цього тижня можна бачити в місті головних демократичних „политишенів", які відбувають різні конференції в справі вибору кандидата на президента, його заступника і т. п. Як тільки виявилось, що нюйорський мейор О'Двайер відступив від акції проти Трумана, а Айзенгавер заявив, що не прийме номінації, опозиція проти Трумана розбилась і як би зникла. Значить, номінація Трумана запевнена і то, як запевняють, при першім голосуванні. Тому саме звертається більшу увагу на номінацію кандидата на віце-президента. На це становище є багато добрих кандидатів, але з цього, що заявив Труман, виходило б, що Мон С. Волґрін, губернатор стейту Вашинґтон має найбільші вигляди.

„ЦІЛКОВИТИЙ ФАЛЬШ".

Нюйорський губернатор Дюі не послухав „ультимату" учителів, зібраних на конвенції Краєвої Виховної Асоціяції, та не відповів „до 24 годин", чи він сказав перед колумністом Пірсоном, що „професорська пропаганда є найбільшою брехнею від часів Гітлера". Зате секретар губернатора, Геґерті, зложив ще одну заяву, що це що сказав Пірсон, є „цілковитим фальшом".

Представник ЗУАДК в Европі, адв. Роман Смук, приїхав на наради

Филаделфія, 9. липня. — З канцелярії Злученого Українського Американського Допомогового Комтієту повідомляють, що представник цього Комітету на Европу, адв. Роман І. Смук з Шикаґо, приїхав минулого тижня з Німеччини на короткі відвідини до ЗДА. Його подорж зв'язана з ухваленням в Конгресі закону про допущення до Америки 200,000 европейських скитальників і в тій справі він відбуває наради з Екзекутивою ЗУАДК, та з відповідними властями у Вашингтоні, щоби цей закон якнайкраще використати для українських скитальників. Не зважаючи на короткий час свого побуту в Америці та велику кількість справ, які він за той час має полагодити, адв. Р. І. Смук відбуде теж кілька інформативних громадських зборів в більших українських центрах. Збори відбудуться: 12-го липня в Клівленді, 13. липня в Дітройті, 14. липня в Ню Йорку і 15. липня у Филаделфії. Негайно після полагодження найважливіших справ, адв. Р. І. Смук знову вертається до своїх обов'язків в Европі.

ПОВІЛЬНІСТЬ ЗБІРКОВОЇ АКЦІЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЗАМОРСЬКОЇ ДОПОМОГИ.

Лейк Соксес, Н. Й., 9. липня. — Піддержувана урядом Американська Заморська Допомога та Апель Об'єднаних Націй для Дітей ведуть тепер, як відомо, широку кампанію за збіркою 60,000,000 долярів в Америці на допомогу потребуючим, насамперед дітям в інших країнах в Европі і Азії. До Американської Допомоги (Америкен Оверсіз Ейд) належать 26 найбільших американських добровільних допомогових організацій, між ними і наш Злучений Український Американський Допомоговий Комітет. Всі ці організації долучилися до спільної збіркової кампанії, бо з неї і їм мають бути призначені відповідні фонди. Наш ЗУАД Комітет мав би одержати 500,000 долярів, на конто яких він вже теж одержав деяку кількість головно харчових пакунків. Краєвий керівник цеї спільної збіркової кампанії, Лі Маршал, вчора ствердив, що дотеперішній перебіг кампанії ще не дав задовольняючого результату, бо зібрано ще не цілих 12,000,000 долярів, отже заледви 20% плянованої суми. Повільність збіркової кампанії Маршал вияснив цілим рядом причин, головно в наставленні американського загалу, втомленого вже до деякої міри постійними збірковими кампаніями під час і безпосередньо після війни. Повільність кампанії в Америці зупиняє теж подібні збіркові кампанії в інших країнах, які до неї долучилися. Він ствердив, що в світі так довго не можна думати про встановлення миру, як довго є мільйони голодних, тим більше дітей. Для посилення збіркової кампанії в Америці, Американська Заморська Допомога вважала за відповідне відкликати дотеперішні обмеження окремої збіркової кампанії, що її вели поодинокі добровільні допомогові організації.

УКРАЇНСЬКА МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА У ВАШИНГТОНІ ВІДБУДЕТЬСЯ В 1949 Р.

Вашингтон, 9. липня. — Вчора тут відбулися чергові наради в справі плянованої вистави творів українських мистців зі скитальщини. В нарадах взяли участь від ЗУАДКомітету його екзекутивний директор д-р Володимир Ґалан, мистець Святослав Гординський та Ольга Задорецька і представник Міжнародної Організації для Збігців (ІРО) МекҐасен та директор Коркоран Арт Ґелері у Вашингтоні, Герман Вилйемс. Встановлено, що виставка українського мистецтва у Вашингтоні почнеться в дні 12. березня і триватиме до 25. квітня 1949 року. Коркоран Ґалері віддає на ту ціль дві великі кімнати, де можна буде примістити 40 до 50 образів та відповідну кількість різьб і інших експонатів.

АМЕРИКА ОСТЕРІГАЄ АРАБІВ ТА ГРОЗИТЬ САНКЦІЯМИ

Лейк Соксес, Н. Й., 9. липня. — Вчора тут відбулося надзвичайне засідання Ради Безпеки в справі знову критичного положення в Палестині та безпосередньої загрози відновлення воєнних дій після того, як араби відкинули пропозицію продовжити реченець примир'я. Американський представник в Раді, д-р Филип Джесуп, остерігав арабські держави, що на випадок відкинення ними пропозицій на продовження примир'я, Америка піддержуватиме акцію згідно з VII розділом чартеру ООД. Ця стаття уповноважнює Раду Безпеки вжити дипломатичних і економічних санкцій, включно до вжиття збройної сили проти країни, яку визнано б винною у воєнній загрозі, в нарушенні мира, або в агресії. Американську осторогу піддержував совєтський представник. Представник арабів гостро виступив проти цих погроз, заявляючи, що „араби готові на смерть від атомової бомби". Проте, американський представник обмежився тільки до словної остороги, не вносячи жодної конкретної резолюції.

Америка заповідає „драстичні заходи" в справі Берліна

РАНІШЕ БЕРЛІНСЬКА КРІЗА БУДЕ ПЕРЕДАНА ПІД РОЗГЛЯД ОРГАНІЗАЦІЇ О.Д.

Вашингтон, 9. липня. — Вчора тут виявлено, що ЗДА, Велика Британія і Франція в своїх протестаційних нотах до совєтського уряду в справі совєтської бльокади Берліна натякнули, що вони готові видвигнути цілу справу на терені Організації ОД, якщо Совєти цеї бльокади не залишать. Цей натяк мав би бути підкреслений головно в американській ноті. Він не висловлений у формі погрози, а тільки звичайної інформації, що Совєти повинні з тим фактом рахуватися. У Вашингтоні теж не думають, щоби само звернення до ОД могло принести будьяку позитивну розв'язку берлінської кризи, або її бодай злагіднити. Але якщо Совєти дальше обстоюватимуть бльокаду, то справа повинна б опинитися на форумі ОД, заки західні союзники почнуть „більш драстичні заходи" на зломання цеї бльокади — заявляють у Вашингтоні. Звертається увагу, що звернення західних союзників до ОД проти Совєтів видвигнуло б теж цілий ряд нових проблем, теж формально-правного порядку відносно самої ООД. У Вашин.тоніш Лондоні і Парижі дожидаються ще на московську відповідь на західні ноти, здержуючись докищо з їх публичним проголошенням.

ПОЛОЖЕННЯ В БЛЬОКОВАНОМУ БЕРЛІНІ ПОГІРШУЄТЬСЯ.

Західні союзники обмежили користування електричністю; загроза безробіття.

Берлін, 9. липня. — Не зважаючи на безприкладні зусилля західних союзників зламати совєтську бльокаду Берліна та забезпечити населення міста найбільш необхідними харчами і товарами, положення в місті дальше погіршується. Вчора західні союзники були змушені зарядити цілий ряд обмежень в користуванні електричною енергією з огляду на перервання Совєтами достави вугілля. В рямках цих обмежень насамперед здержано рух електричної надземної залізниці в трьох західних секторах міста. Тому, що цею залізницею користуються теж Совєти, вони негайно виявили готовість доставити для неї електричний струм зі своєї зони. Відповідні обмеження видано теж для домашнього користування електричністю, як теж для індустрії, що з черги загрожує безробіттям багатьох осіб. Освітлення вулиць зменшено на 75%. Британський командант заявив, що західні союзники „готові програти битву за Берлін", якщо міська економія не буде вдержана на мінімальному рівні. Погана погода вчора була причиною деякого зменшення доставленого до Берліна тонажу західною авіяцією, проте американські літаки і цим разом перевезли 1,139 тон.

ДОЛЯР В БОРОТЬБІ ПРОТИ СОВЄТСЬКОЇ БЛЬОКАДИ БЕРЛІНА.

Берлін, 9. липня. — В боротьбі проти совєтської бльокади Берліна тепер матиме відповідний голос американський доляр. Американські власті в Берліні задумують використати загальну недостачу і рівночасно велику потребу американської валюти в совєтських сателітів та закупити для Берліна відповідну кількість топлива і харчів в Чехословаччині і Польщі.

В ПАЛЕСТИНІ ЗНОВУ ВІЙНА

АРАБИ ВІДКИНУЛИ ПРИМИР'Я І РОБЛЯТЬ ОСТАННЮ ПІДГОТОВКУ ДО ВІДНОВЛЕННЯ ВОЄННИХ ДІЙ.

Каїро, Єгипет, 9 липня (АП). — Арабсько-жидівська війна в Палестині практично знову почалася вже вчора ввечорі. Посередник ОД, ґраф Бернадотте, вже втратив всяку надію на можливість продовження примир'я і тепер ще тільки намагається бодай охоронити від воєнного знищення святі місця в Єрусалимі. На кілька годин перед закінченням примир'я ґраф Бернадотте повідомив, що „війна знову ведеться", після того, як ізраїльці погодилися на продовження примир'я на дальших 30 днів, але араби категорично відкинули всі пропозиції цего продовження. Вони рівночасно видали своїм військам наказ почати воєнну акцію як тільки закінчиться реченець примир'я та вже відразу почали підготовку до цеї акції, перегруповуючи свої війська та занімаючи відповідні стратегічно-вихідні позиції. З ізраїльських джерел повідомили, що араби вже зачали війну, вводячи в дію суходільні війська, танки, артилерію і авіяцію, проте, араби заперечують ці повідомлення. Американська і британська дипломатія докладають ще останніх зусиль, намагаючись таки перемовити арабів, щоб ті погодилися на продовження примир'я. Ґраф Бернадотте намагається продовжити його бодай на три дні, щоб мати час евакувати з Палестини штаб своєї місії.

АМЕРИКАНСЬКІ ВОЄННІ КОРАБЛІ ЗАБИРАЮТЬ ДИПЛОМАТІВ З ПАЛЕСТИНИ.

Вашинґтон, 9 липня. — На прохання ґрафа Бернадотте до порту Ґайфа причалили вчора три американські воєнні кораблі з крейсером Палау на чолі, ескортуючи транспортові кораблі, що мають забрати дипломатичні місії з цеї країни. Це було б черговою ознакою, що всі намагання продовжити примир'я не мали успіху та що війна в Палестині знову починається. В Єрусалимі з будинків, де перебувала місія ОД, вже спущено її прапори. З різних місцевостей вже теж повідомляють про цілий ряд випадків нарушення примир'я та інтензивної підготовки до воєнних дій на цілу скалю, як тільки реченець примир'я закінчиться.

БРИТАНЦІ ВБИЛИ В МАНІЛІ ДВОХ КОМУНІСТИЧНИХ ПРОВІДНИКІВ.

Сінґапур, 9 липня (АП). — Комбіновані британські військові і поліційні сили з цілою енергією продовжують акцію проти большевицьких змовників на Малаях. Під час цеї акції вбито вчора в центрі Єгори двох визначних комуністичних провідників та знайдено багато автоматичної зброї. Акція продовжується.

ДОГОВІР В СПРАВІ ПОЛЬСЬКО-СОВЄТСЬКОГО КОРДОНУ.

Лондон, 9 липня (АП). — Московська радіовисильня вчора повідомила, що в Москві підписано польсько-совєтський договір, визначуючи остаточно совєтсько-польський кордон. Подробиць договору не подано. Стверджується тільки, що його підписано з метою виключити „будьякі кордонні конфлікти і випадки".

ДВА КРИТИЧНІ МІСЯЦІ ДЛЯ ТІТА.

Вашинґтон, 9 липня. — З поінформованих американських дипломатичних джерел заявляють, що юґославський комуністичний провідник, маршал Тіто, має ще перед собою найбільш критичних два місяці, в своїй боротьбі з Комінформом і Москвою. Тут думають, що як Тіто видержить той час, то це буде доказом, що можна бути комуністом і не бути залежним від Москви. Але тут дуже сумніваються в можливість такого „еманципаційного" успіху комуніста, навіть тоді, як він має піддержку цілої своєї країни і своєї власної комуністичної партії, як це є у випадку Тіта. В юґославсько-московському конфлікті тут теж добачується можливість війни, бо незалежність Юґославії від Москви не тільки заторкує московський авторітет, але теж послаблює московське панування в східній Европі.

ЮҐОСЛАВІЯ ПРО УСПІХ СВОЄЇ П'ЯТИРІЧКИ.

Беоґрад, Юґославія, 9 липня. — Рівночасно з полемікою з Комінформом, юґославська большевицька пропаганда намагається переконувати про успіх юґославської господарської п'ятирічки, яка триває вже . . . пів року.

ЧЕСЬКА АРМІЯ ПРИСЯГАЄ ЛОЯЛЬНІСТЬ ҐОТВАЛЬДОВІ ТА МОСКВІ.

Прага, 9 липня.—Вчора тут відбулася церемонія заприсяження чехословацької армії на вірність новому комуністичному президентові Ґотвальдові, що вперше теж появився в уніформі головнокомандуючого чеськими збройними силами. Крім лояльности Ґотвальдові чеська армія теж присягала йти „рам'я-об-рам'я зі солдатами братнього Совєтського Союзу та інших слов'янських союзників". В своїй промові Ґотвальд ставив чахам за приклад совєтську армію, як взірець „могутньої народно-демократичної сили".

ПІДСУМКИ ГРЕЦЬКОГО НАСТУПУ.

Атени, Греція, 9 липня. — Генеральний штаб грецької армії повідомив, що протягом теперішнього наступу на партизанські позиції в горах Граммос, який почався 18 днів тому, большевики втратили 1,300 партизанів вбитими і полоненими. Урядові втрати подається на 750.

ЗАГРОЗА ГОСПОДАРСЬКОГО БАНКРОЦТВА В ЕСПАНІЇ

Варсельона, Еспанія, 9 липня. — В останньому часі господарське положення в Еспанії знову зазнало цілого ряду погіршень, загрожуючи остаточним банкроцтвом. В країні загрозливо поширюється чорна торгівля та всілякі спекуляції на нужді, що ще збільшують крізу.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY 3, N. J.

КВЕСТІОНУЮТЬ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ

Американці мають тепер нагоду частіше чути про Україну, бо американські газети виписують нераз її імя, навіть великими буквами й на першій сторінці. Але чи є з цього яка користь для українського народу й української справи? Ні, нема. Прямо тому, що тепер Україну не тільки постійно звязується з Росією, але представляється такою, яка іде проти Америки.

Це є особливо наглядне на терені Обєднаних Держав. Правда, є ще інші „самостійні" держави, яких представники говорять і голосують в Обєднаних Державах так, як наказує Москва. Це країни, що знаходяться в сфері совєтських впливів. Хоч їх представники є теж ворогами Америки, як і не є справжніми представниками своїх країн, не чути, щоб хтось вимагав, щоб ці держави викидати з Обєднаних Держав. Зате підіймаються щораз частіші голоси, щоби викинути з Обєднаних Держав Україну та Білорусь, бо, як кажеться, вони не є „самостійними країнами".

Ці американські домагання не мають на думці шкодити українському народові, ні Україні. Вони тільки хочуть ослабити голос Росії в Обєднаних Державах. Проте вони наносять велику шкоду визвольним змаганням України і Білорусі, бо піддержують глибоко вкорінену в Америці російську пропаганду, що Україна і Білорусь це те саме, що Росія.

На міжнародньому форумі немає ніякої ріжниці між Україною, а Польщею, чи Чехословаччиною. Всі вони служають приказів Москви. Всі ці країни не мають змоги вести самостійно не тільки закордонну політику, але й внутрішню. Тому було б логічним вимагати, щоб усі ці держави виключити тимчасово з Обєднаних Держав, хоч справедливим було б виключити тільки теперішніх заступників України, Югославії, Чехословаччини, чи Польщі, а заступити їх такими людьми, яким нарід даної країни давав право на заступництво, коли мав змогу виявляти свою волю. Таких заступників можна знайти поза тими країнами, на скитальщині, чи деінде. Вони, ці люди, жертви тоталітарного варварства і диктатур, були б нині в Обєднаних Державах найкращими представниками своїх народів у совєтській неволі й водночас були б теж і найбільшими приятелями Злучених Держав та демократій взагалі.

Україна має право бути в Обєднаних Державах на такій самій підставі, як мають до цього право Англія, Франція, Бельгія та інші держави. Не є розумно й справедливо порівнювати Україну з американськими стейтами, як Ню Джерзі, Ню Йорк, Тексас і т. п., як це роблять з незнання ці американці, що змішують Україну з Росією, беручи їх за суцільну, національну територію, а їхні народи за один нарід. З ненависти до Москви робиться таким робом велику кривду українському народові та визвольним змаганням України.

З цього бачимо, скільки треба ще праці, щоби ці проблеми були американцям якслід вияснені. Якраз тепер догідна пора вияснятн та інформувати. Памятаймо на це, а водночас і за фонди на політичну акцію Українського Конгресового Комітету.

Якщо завтра війна...

В Америці ще без сумніву найменше можна б спостерегти, що в повітрю знову — як кажуть — „пахне порохом". Люд тут інтересується погодою, спортом, економічним і соціяльним розвитком, всілякими кампаніями та всіми іншими справами, але ще найменше тим, що над світом знову нависли чорні хмари военної загрози. Преса подає під великими заголовками розвиток політичної кризи в Берліні, пише про совєтські намагання в усіх кінцях світу приготовитися до нападу та загарбати для себе щораз нові „сфери" і т. п., але люди звичайно, швидко перегортають ці сторінки та зупиняються на малих повідомленнях, що їх інтересують безпосередньо.

Це, звичайно, в жодному разі не значить, що американці не здають собі справи з положення та не знають в чому діло. А цей цілковитий спокій і рівновага в настроях та думках випливають насамперед зі свідомости власної сили та з переконання, що в потребі країна потрапить зустріти і розв'язати кожну проблему, отже і війну.

Рівночасно з цим загальним спокоєм та певністю серед народу, спостерігається теж намагання збоку знавців дати публично відповідь на цілком актуальне запитання: що було б, якщоб завтра Америці знову довелося воювати?

На цю тему надрукував в журналі „Лайф" з 5-го липня незвичайно інтересні міркування, твердження і висновки перший шеф штабу Американських Повітряних Збройних Сил, генерал Карл Спаац, тепер у відставці.

Ген. Спаац насамперед стверджує, що американський нарід, який вірив і піддержував Організацію Об'єднаних Держав, мусів переконатися теж в її безсиллю і у висліді відновив свої зусилля щодо озброєння на масову скалю. І власне в цьому озброюванні заіснувала рішальна переставка концепції стратегічної оборони Злучених Держав. Вона заключається в тому, що головною оборонною силою Америки тепер вже не вважається морську, тільки повітряну військову потугу. Ясно, що ця зміна в американській „стратегічній точці зору" стоїть у зв'язку з атомовою бомбою і під цим кутом проходить тепер американська зброєнева програма та все зв'язане з нею законодавство. Автор аналізує цю необхідність, стверджуючи факт, що американський загал прийняв цю переставку з повним довір'ям, не входячи навіть глибше в її причини і мотиви. Ген. Спаац здержується коротко на проблемі „погляду летуна" та на своїх досвідах з другої світової війни і, вкінці, пробує дати деяку відповідь на запитання: якщо завтра війна?...

Свої міркування на цю тему автор попереджує твердженням: „Для кожної думаючої людини сьогодні мусить бути ясно, що єдиною країною на світі, яка мілітарним потенціялом могла б в майбутності змірятись зі ЗДА, є Совєтський Союз. Теж ясно, що між нашими двома країнами існує стан холодної війни".

Під цим кутом, іменно, теперішньої „холодної" і можливої в майбутньому „гарячої" війни між ЗДА і СССР, ген. Спаац розглядає теж стратегічні можливості. Як іде про „холодну війну", вона — твердить автор — вимагає теж холодних нервів. Отже, розглядаючи справу об'єктивно, муситься прийти до висновку, що в своєму намаганні запанувати над світом Совєтський Союз цілком оправдано добачує в Америці свого найбільшого і наймогутнішого ворога. Як іде про морські збройні сили, Америка під цим оглядом вже сьогодні далеко-далеко випередила всіх. Першенство американської авіяції сьогодні міг би ще хтонебудь ставити в сумнів, але ніхто не сумнівається, що й під цим оглядом, як щодо матеріялу, так людей і досвіду Америка теж не має жодного конкурента в можливостях розвитку. Атомова бомба залишається безспірним американським монополем.

До „холодної війни", крім всіляких дипломатичних і пропагандивних акцій належать теж всілякі військові демонстрації. Їх тепер на кожному кроці спостерігається в характері всіляких „вправ" і „парад", в яких автор признає майстерність Совєтам. Але й Америка не відстає. Рухи американської Нейві на Середземному морі, події в Европі і Азії виявляють виразно, що за американською дипломатією є неаби який військовий „аргумент". В останньому Америка в цю військову гру „холодної війни" ввела не без цілі свою авіяцію. „Рутинові" лети американських супер-фортець до Европи та довкола світу і останнє видовище з повітряним постачанням харчів до Берліна, постійні рухи американських літаконосців, все те є тільки малим передсмаком того, що могло б бути, якщоб завтра війна.

Переходячи до цих конкретних евентуальностей, ген. Спаац в загальних зарисах відкриває те, що могло б статися. Він насамперед витягає відповідний висновок з факту, що є головною перевагою Росії: безмежні простори. Автор наводить пораду Винстона Чорчила його американським приятелям: „Якщоб вам колинебудь довелося вести війну з Росією, ніколи не пробуйте робити інвазії на величезні простори цеї країни, щоб ви не робили. Це пробував Наполеон, пробував Гітлер і я пробував до деякої міри в 1919 році. Росія проковтнула Наполеона, проковтнула Гітлера, була б проковтнула мене — і вона проковтнула б теж вас, якщоб ви тільки пробували". В цій пораді Чорчила та науці історії й заключається переставка в американській стратегічній концепції. На випадок війни — не інвазія Росії, але розторощення її в її життєвих центрах, чого без сумніву може доконати американська авіяція. Ген. Спаац на мапі світу графічно виказує, що большевики не мають ані безпечного місця, ані сили сховатися перед американською авіяцією, в засягу якої є всі совєтські промислові і господарські центри. Атомова бомба залишається окремим аргументом. Ясно, що й американська стратегічно-оборонна підготовка ще вимагає всіляких поліпшень, нових баз та розбудови старих. В кожному разі, „якщоб завтра війна" — совєтські простори і маси совєтського гарматнього м'яса вже перестали б грати рішальну ролю.

Ген. Спаац в цій першій статті розглянув тільки першу фазу можливої війни зі Совєтами, заповідаючи в дальших статтях ще дві дальші фази можливостей, навіть на випадок, якщоб і Совєти до того часу мали атомову бомбу та дальші технічні поліпшення. В своїх міркуваннях автор бере теж до уваги „вороже оточення" для совєтських військ на окупованих ними сьогодні чужих територіях.

З цих перших міркувань визначного американського військовика на тему можливої війни зі Совєтами можна б вже теж поробити деякі заключення щодо американської політики у відношенні до опанованих Совєтами просторів. Дехто вважає, що американська політика під цим оглядом не є „скристалізована", або що Америка взагалі не має „політичної думки" щодо совєтських просторів взагалі, а східної Европи зокрема. Це не відповідає правді, бо американська політична концепція під цим оглядом диктується цілком виразно американськими прінціпами. Америка не робила б інвазії на Совєтський Союз, але вона розторощила б його мілітарно-поліційну державну силу, що держить в неволі своїх власних громадян та загрожує такою ж неволею цілому світові. Але теж ясно, що Америка не дозволила б на будьяке нове поневолення, що знову загрожувало б новими війнами. Не завойовування, „нові лади" та панування, але справедливий мир і свобода в світі є ціллю американської політики, базованої на безприкладній в історії могутності та без сумніву піддержуваної всіми свободолюбними народами.

Молодь і комунізм

Чому комуністам вдалося збаламутити так багато молоді? Чому вони її ще далі баламутять?

Це є питання, на яке шукають відповіді провідники демократичної думки не тільки в Америці, але й в цілому світі.

Гарис Бофорд, застановляючись в тижневику „Ню Лідер", чому Сталінові вдається ця баламута, приходить до висновку, що це діється тому, що молодь не має духового проводу в своїх змаганнях до ідеалів. Оці свої висновки обосновує він на спостереженнях, яких набрав на Світовім Фестивалі Молоді, який відбувся минулого літа в Празі.

Він описує появу югославської делегації серед невмовкаючих манiфестацій на честь югославського диктатора Тіта. Уся стотисячна маса кричала тоді: „Тіто! Тіто!". Німкиня, яка сиділа побіч американця, промовила сумовито: „Це нагадує мені часи Нюрнберґу з 1936 р. Різниця хіба та, що тоді кричали ЗіґГайль".

Коли американець розговорився з югославським делегатом, вияснивши йому, що лінчування нігрів в Америці не є правилом, як це розголошують комуністи і що демократичний процес поправи відносин іде повільним, але певним ходом, югославський комуніст сказав йому: „Ваш процес є занадто повільний. Життя в Східній Европі було занадто нужденне. Комуністи обіцюють нам, що вони переведуть впродовж двох років такі переміни на які треба було давніше ждати 50 років".

Саме на оцій комуністичній вірі опирається комуністичний рух молоді. У них вмовили, що комунізм принесе поступ на крилах вітру, що молодь це вояки майбутности, що льояльність до одніеї країни це дрібничка й лише всесвітня солідарність може призвести світ до осягнення ідеалу.

Цей ідеал змальовано на згаданому фестивалю в Празі так, що зосереджено його довкруги совєтського павільону. Там виписано постанови Сталінської Конституції з 1937 р., а саме: „Усім громадянам СССР гарантується законом: 1. свободу слова, 2. свободу преси, 3. свободу товариств, включаючи й свободу зібрання, 4. свободу вуличних походів і манiфестацій". Побіч статуї Сталіна, високої на 15 стіп, були виписані великими буквами слова: „Молодь це наше майбутнє — Сталін".

Молодь тоді не застановлялася над цим, чи правда те, що написано. Вона не має часу шукати правди. Вона сліпо йде за великими закликами Кремля. Коли іменем комісії резолюційної явився молодик, щоб перевести голосування над резолюцією, він лише сказав: „Кожний з Вас годиться з оцею резолюцією, отже кликнім усі враз: „Так!". Це була резолюція з одобренням піддтримки для грецьких партизанів.

Тоді то не ставлено навіть питання, чи може хто не годиться. Отже вийшло, що вся молодь голосувала „за". Коли у світ вислано звідомлення зо зїзду, то проголошено, що резолюція перейшла одноголосно. Делегати з Індії, Індонезії й інших азійських країн, коли побачили таке одушевлення і цілковитий брак спротиву, виїхала домів з переконанням, що комуністичній силі ніхто не годен спротивитись.

Американець, що брав участь в цьому фестивалі молоді в Празі, завважує, що урядова Америка зігнорувала цей зїзд, зате явилася там делегація поступової молоді в числі 200 осіб, а між ними 20 студентів з Американської Молоді для Демократії, яка то організація, як звісно, є комуністичним фронтом. Саме оця „Молодь для Демократії" представила лише відємні сторони американського життя. Між іншими таблицями находилася одна, на якій намальовано повішеного нігра, а під ним поміщено напис: „Від покінчення війни 70 нігрів злінчовано в Америці". Коли на фестивалю були які чужинні делегати, що вірили в американську демократію й справедливість, таким оця картина відобрала всяку віру в Америку, і в них залишився лише образ американської неправди. Саме тоді наспіла з Америки ще телеграма від тутешніх прихильників світового фестивалю, в якій було сказано: Ми переконані, що Чехословаччина поробить всі потрібні кроки, для приспішення демократії... Ми, американська молодь, стидаємося того, що наш уряд піддтримує реакційні елементи при допомозі Пляну Маршала...

Чи треба додавати, що така агітація з Америки дала заохоту нерішеним чеським елементам повірити в комуністичну пропаганду і помогла їм опісля захопити державну владу у свої руки?

На тому зїзді був учасником

(Докінчення на стор. 8-тій).

Федір Одрач.

ТУРИСТ

3)

Турист подався з кілька кроків вбік, на край шпиля і помітив велике джерело води, що вибивалося з тріщини скелі. Набрав в боклажку прозору і зимну як лід воду і потягнув кілька ковтків. Вода з джерела стрімголів котилася вдолину і позираючи за нею, турист в далені за селом помітив круту сріблисту стрічку річки.

Але з долини, з лісів, з нетрищ піднімався все вище та вище сутінок, сонце кануло десь за десятою горою, за десятим лісом. Турист поглянув поза себе: Неподалеку сіріли розлогі полонини. На загибу гори зарисовувалася чабанська хатина. Вітер впевненим кроком подався туди на нічліг.

2.

Проспавши добре ніч в чабанській хатині, турист вранці, під гуцульським теплим ліжником лежав горілиць з заложеними під голову руками. В ногах і взагалі в усьому своєму тілі відчував ще легку втому. Крізь мінятурне віконце, вдиралося до маленької кімнати денне світло, десь з далеку, з полонини, долітало блеяння овець.

„Дуже приємно лежати під пушистою гуцульською ковдрою та ще й на височині поверх тисячу метрів від рівня моря — вдоволено думав турист. — Дивний тут край, дивні тут люди. Замість нашої поліської пшоняної каши, їдять кулешу з кукурудзи, замісць коров'ячого сира, їдять овечий бунц і бриндзу".

Леґенький стуків в двері. Тихо відчинилися. Висунулася до кімнати голова літньої гуцулки.

— А ви все ще лежите, пане? Вставайте, бо сніданна вже і так студене.

„Гостинні тут люди — подумав турист, вдягаючись. По сніданні вийшов на двір. Ранішне сонце яскраво освітлювало гірський краєвид. Вліво, метрів зо двісті, в горі, білів сніговий знаний вже для туриста, шпиль. Вітер повільно, спацерком, подався в гори. Ішов розлогою, горбоватою полониною, потім минув буковий пролісок. За пролісом наткнувся на маленьке джерело-криницю. Простягнувся на животі і зблизив свої уста до води. Втягнув до рота перший ковток і відчув, що ця вода щіпає за язик, за піднебіння. Була чиста як хрусталь, була зимна як лід і була остра як содова вода.

„Я, Танась Вітер не належу до страхополудів — впевнено подумав про себе турист. — Не буду боятися, що ця своєрідна вода містить в собі отруйливі речовини. В тих гостинних гуцульських горах не мислимо отруїти собі організм!"

Він ще потягнув з кілька ковтків і коли вернувся до хижі на обід, ґаздиня йому пояснила, що не тільки гуцули, але й приїзджі пани зі Львова люблять пити цю воду.

„Це ж „буркут", пане.

— Буркут, розумію, це щось в роді мінеральної води, що можна купити в аптеці за десять сотиків шклянка — здогадливо заговорив турист. — А тепер ось що хочу вам сказати добра ґаздине. Мене ваші гори прямо полонять і я хотів би у вас затриматися на три тижні. Радо буду користати з цієї відступленої мені маленької кімнати, буду спати під вашим пишним ліжником і буду щодня вештатися по околичних горах і долинах. За цю приємність я вас щедро винагороджу грішми.

Ґаздиня дещо знеяковіла.

— Я не проти того, щоб ви мешкали у нас, але за два дні приїде зі Станиславова моя донька Галинка. Це її кімната. Вона що літа любить перебувати тутки, на верховині.

На другий день, під вечір, блукаючи по горах, турист думав. „Галина. Цілком звичайне ім'я і якщо буде звичайної вдачі, обв'язково витурить мене зі своєї кімнати".

Проминуло ще зо три дні, але Галинка не приїздила. Турист радів. І ґаздиня нетерпеливилася.

— Ви не журіться, добра ґаздине — потішав турист. — Пощо вам тут на верховині донька? Ви ж в долині, в селі, маєте господарство і свою хату. Чому б вашій Галинці цей час не мешкати у вигідній домашній обстановці?

— Я й сама хотіла б, щоб дівча було вдома, але чи ж її переконаєш? „Високо, високо хочу бути мамцю", каже.

— Такі то тепер молоді люди. — І знечев'я зупинилася, бо ж перед нею сидів цілком ще молодий турист, Бог зна звідкіль, з чудернацьким прізвищем — Вітер.

— Так, так, тіточко — поспішив турист — теперішня молодь хоче бути високо. Якби мала крила, мабуть вирушила б в мандри аж до самого Бога.

„Цілком має рацію, що хоче бути високо — медитував з собою турист, лежачи як звичайно горілиць на ліжку, після обіду. — Порив у височінь, додатня риса, тільки зумовлена міцними ногами і твердою волею".

Не докінчив ще своєї думки, як знечев'я, з гуркотом відчинилися двері і в порозі появилася цілком молоденька чорнобривка. Побачивши в своїй кімнаті чужу людину та ще й на її ліжку, вона скрикнула два рази „ай", якби застала на гарячому злодія. І з таким же гуркотом затріснула назад двері, і потім турист вловив дрібні її кроки в світлиці.

„Дуже гарна, дуже моторна і дуже недобра дівчина" — з досадою подумав турист, повільно встаючи з ліжка. „Іноді люблю такі сцени, що мають драматичне забарвлення".

По хвилині застукала у двері ґаздиня. Була стурбована і не могла дивитися туристові у очи, немов би соромилася за свою дочку.

— „Галинка не хоче поступитися з цієї кімнати", глухо сказала вона.

(Дальше буде).

Д-р Роман Осінчук.

Лікарі й еміграція до Америки

Щоби виробити собі погляд про висоту вимог лікарського іспиту подам коротко деякі дані зі статті д-ра Льохнера, секретаря іспитової комісії в нюйорськім стейті. Появилася вона недавно в журналі Американського Лікарського Товариства. Його дані є незвичайно важні, бо саме тут найбільше чужинців, особливо жидів, складає ці іспити. Його статистичні дані відносяться лише до чужинців за час від 1938 до 1947 р. І так в 1938 р. на 1211 кандидатів зложило іспит 511, в 1939 р. на 1770 лише 521, в 1940 р. на 1644 перейшло 540, в 1941 р. на 1558 здало 575. Від 1942 до 1946 складало 5975 лікарів, а перейшло 2878. А порівнюючи ці висліди д-р Льохнер подає, що пересічно падало при іспитах 72-78%. А якщо углянути, що багато з цих кандидатів повторяло часом і два рази в цьому самому році, то процент невдач буде ще значно більший, обраховуючи його з вислідів іспитів в одному реченці, а не одного року. При цьому подає теж цікаві, а навіть неприємні рефлексії. Американські урядові кола є добре зорієнтовані в студіях, програмах та рівні закордонних університетів. При цьому зазначує, що рівень медичних факультетів в Европі тепер є дуже низький з приводу різних політичних махінацій різних диктаторських режимів та воєнних дій. Тому дипломи з Европи одержані по 1949 р. не будуть зачислювані в нюйорськім стейті і других стейтах. Тому теж думаю, що може прийдеться молодшим лікарям ще вписувати деякі семестри на американських університетах. Рівночасно нарікає на брак такту й вдячности деяких кандидатів, що перепадали при іспитах, а які з цього приводу робили різні зажалення до уряду, чи навіть вживали різних заходів через сенаторів чи послів та урґували в цій справі. Не трудно відгадати, хто це робить, але на жаль це погіршує положення других. І тепер висуваються деякі пропозиції зі сторони медичних кругів, щоби чужинці заки приступлять до іспиту в нюйорськім стейті, були змушені відбувати дворічну шпитальну практику. Розуміється, що ці чи другі завваги не є приємні, але це лише змушує нас ще більше напружити свої зусилля та працею доказати, що так не є. Щодо вимог в інших стейтах то й там вони є подібні. Декуди вимагається однорічної шпитальної праці, декуди іспити поділені на дві групи, які здається в різному часі, а саме головне це вимога горожанства, про що я вже згадував.

Які ж можливості лікарської праці є в Америці? Найкращі в психіятричних лікарнях, а потім в туберкульозних шпиталях чи саніторіях і клінічних лябораторіях, або науково-експериментальних станицях. Взагалі це праця в шпиталях т. зв. інтернів чи резидентів. Для такої праці не вимагається американських дипломів та приймають зі заграничними. Найкраще платні є перші згадані вгорі й там можна мати від 250 до 300 долярів місячно, а в деяких місцевинах для цілої родини. Гірше є з інтернами. Тут в різних шпиталях платять дуже різно, від 25—75—100, а рідко $200 місячно та мешкання й харч лише для лікаря. Найгірше платні є шпиталі в Ню Йорку. В кожному випадкові таку працю скорше чи пізніше можна одержати хоть не без труднощів. Знання мови тут є теж потрібне.

Добре було б використати нас на еміграції для вивчення бодай клінічної лябораторної техніки особливо жінкам чи старшим лікарям, щоби в цей спосіб, бодай спочатку, скорше дістати відповідну працю та в цей спосіб запевнити вдержання родини.

Ще одна велика трудність є мешкання. В Ню Йорку треба направду великих зусиль, щоби знайти якубудь кімнату. Але й це можна розвязати, якщо будемо шукати подальше від великого міста. Прекрасні комунікаційні удогіднення та присутність шкіл, навіть вищих, по менших містах дають добрі можливості для життя поза великим містом, а навіть деякі користі, особливо для дітей, зогляду на краці там здорові умовини.

Оце в коротці були б побіжно зібрані інформації для лікарів. Сьогодні вже є біля 15 українських лікарів-емігрантів в Злучених Державах, які по більшій части живуть в стейтах Ню Йорк та Ню Джерзі.

Деякі з них працюють по шпиталях, а деякі навіть поза своїм фахом, як робітники, але кожний з них вчиться і старається знострифікувати свій диплом. Деякі вже є тут біля 3 років. Ті, що працюють в шпиталях своєю солідною працею виробляють поволи добре імя українського лікаря та признання серед чужинців, а навязуючи ось так контакт з чужинцями-інтелігентами, якого тут саме дуже брак, улекшують прийняття на працю іншим колегам. Очевидно, що такий контакт має теж велике пропагандивно-громадське значення для американського інтелігента, який нераз вперше довідується про українців. Двох наших лікарів має вже американські дипломи.

Крім цього перед нами лікарями стоїть завдання не лише фахової, але також громадської роботи. Тому наріває справа отворення якоїсь організації українців лікарів, як новоприбулих так і тутешніх. І в цьому напрямі йде вже підготовка, яка однак вимагає особистого контакту зі всіма та часу.

Очевидно, що перед нами стоїть цілий ряд труднощів з приводу нових умовин життя, відмінної лікарської праці на чужому для нас терені та певного вичерпання наших сил після страшних воєнних переходів.

Але нема нічого непоборного. Все це залежить від нас самих. І ми тут мусимо стати на службу в першій мірі нашому народові, хоронити його здоровий стан та здобути собі признання солідного українського лікаря.

Тому всі новоприбуваючі лікарі повинні скоро навязувати контак зі своїми колегами, які прибули давніще та з Організацією нової іміграції, щоби одержати там вже цілком докладні інформації та не гаяти часу. Від цього залежатиме наш успіх.

(Кінець).

Головні точки закону про допущення „Ді Пі" до Злучених Держав

18. та 19. червня цього року обидві палати конгресу ухвалили закон про допущення протягом двох років 205,000 бездомних скитальців та політичних втікачів з Европи до Злучених Держав. Законопроєкти, які перед тим були приняті в палаті представників та в сенаті, розходилися в багатьох точках. До остаточного рішення дійшло в комісії з обидвох палат 17. червня. Пропозиція комісії, яку прийняли обидві палати, має в собі, в трохи зміненій формі, всі обмеження сенатського законопроєкту.

Ось головні точки закону, принятого обидвома палатами і підписаного президентом:

1. Число осіб, що мають допустити до Злучених Держав: 205,000 так званих „Ді Пі" за два роки, включаючи 2,000 нових чеських втікачів та 3,000 сиріт, менше як 16 років віком.

2. Сорок відсотків всіх віз має бути видано тим особам, що походять з країн, захоплених чужою державою — переважно втікачам з Естонії, Латвії, Литви та зі східньої частини довоєнної Польщі (західна Білорусь, Полісся, Волинь та Східня Галичина). Перевага дається сільсько-господарським робітникам, які мають дістати щонайменше 30 відсотків всіх віз, що будуть видані; домашній обслузі, будівельним та одяговим робітникам, особам, що мають спеціяльну професійну чи технічну освіту та рідні американських громадян та законно допущених не-громадян, до якої зараховано також племінників та племінниць.

3. Управненими „Ді Пі" вважаються ті, що вступили до Італії, або до американської, французької чи британської зони Німеччини чи Австрії 22. грудня 1945 року, або передше.

4. В будучому, реґулярні квоти дотичних країн будуть обмежені наполовину аж до того часу, коли друга половина не покриє числа допущених „Ді Пі" з тих країн.

5. Поселення. Згідно з новим законом, такий іміґрант мусить мати запевнену працю, не виганяючи з неї американського громадянина, та „безпечне і задовольняюче" помешкання, не заняте американським громадянином.

6. Протягом двох років 50 відсотків сучасної, реґулярної квоти для Німеччини та Австрії має іти німецьким вигнанцям — німцям, родженим поза Німеччиною, в Польщі, Чехословаччині, Мадярщині, Румунії та в Юґославії, які жили 1-го липня 1948 року в Німеччині або Австрії.

7. Ні один член таких організацій, чи рухів, що є або були ворожими до Злучених Держав, чи до державної форми цієї країни не може дістати візи, згідно з цим законом.

8. 15,000 „Ді Пі", які вже є в Злучених Державах, прибувши як не-іміґранти (візитори, бувші дипломати, студенти) до 1. квітня 1948 року, можуть бути приняті настало Генеральним Прокуратором, наколи кожний випадок буде одобрений конгресом.

9. Переведенням цього закону будуть займатися консуляти та іміґраційне бюро. Призначена президентом Комісія для Ді Пі, з трьох членів, матиме право встановляти певні розпорядження та давати звіти конгресові.

Закон увійшов в силу з днем 1. липня 1948 року. Правила і розпорядження цеї Комісії будуть згодом проголошені.

Загальна Рада.

Молодь і комунізм

(Докінчення зі стор. 2-гої).

живучий ще тоді Ян Масарик, чеський міністер закордонних відносин. Він придивлявся усій отій облуді і сказав американцеві: „Коли б я ще раз став молодим, я не побоявся б стати до конкуренції з комуністами. Я пішов би перебоєм і поставив би світові далеко ліпшу програму ніж її мають комуністи... Коли б Ваш департамент стейту був висилав сюди репрезентантів американської думки, замість дозволити приїхати оцим большевицьким попутчикам, як далеко в іншім світлі була б вийшла Америка!"

Приявні на цьому зїзді консервативні англійці висловили думку: Світова демократія, включаючи й американську, боїться зустрічі з комуністами. Замісць виставити свою програму, демократи обмежуються до оборони. Европейська молодь, яка надіється на підтримку демократичних країн, попадає в розпуку. Навіть і комуністична молодь починає вже протирати очі, бо бачить, що комунізм не може здійснити її ідеалів. Заповідь війни є божевіллям. Одначе молодь не бачить можливости здійснити свої мрії, тому вона в думці готується навіть і на таке самогубство.

На підставі тих спостережень Гарис Бофорд приходить до такого висновку:

Демократичний світ мусить поставити свою програму і працювати над її здійсненням. Найпростішим способом до осягнення демократичного ідеалу була б переміна Обєднаних Держав на світову федерацію, яка мала б силу встановити і втримати мир з універсальним чартером прав-людини і мала засоби посувати вперед думку демократичної суспільности. Ідея сфедералізованої світової републики притягнула б молодь, яка й так задовго жде на здійснення цього ідеалу.

З Українського Спорту

ЗМАГАННЯ СТОЛОВОЇ СИТКІВКИ.

Український Спортовий Клюб — Ст. Джордж Католик Вор Ветеранс Клюб 7:1.

Ню Йорк. Дня 27. червня ц. р. відбулись в домівці клюбу Ст. Джордж Католик Вор Ветеранс змагання в столовій ситківці — закінчені знова високою перемогою Українського Спортового Клюбу у відношенні 7:1.

Дружина Ветеранів виступила до змагань без двох заповіджених змагунів Чінка й Сохана, яких заступили Шевчук й Божигора. Найкращим змагуном Ветеранів показався Божигора, який вміщає точні й обдумані мячі та має добре опанований бекгенд. Крімі нього слід похвалити за впертру гру, та цінну точну — змагуна Владику.

Змагуни Українського Спортового Клюбу — були в дуже добрій формі й виграли свої двобої чергово, по перші невдачі слідом переконливих перемог. Несподівано до „сильної чвірки" — „заблисла" доброю офензивною тактикою пара юнаків Калина—Голюка.

Змагання дали слідуючі технічні висліди:

Поодинчі гри (сінглі):
Кузів (УСК) — Владика (Вет.) 1:2 (21:17, 19:21, 18:21).
Суський (УСК) — Божигора (Вет.) 2:1 (15:21, 21:10, 21:10).
„Сас" (УСК) — Микетин (Вет.) 2:0 (21:19, 21:15).
Прудиус (УСК) — Шевчук (Вет) 2:0 (21:9, 21:8).
Калина (УСК) — Ярмола (Вет.) 2:0 (21:11, 21:17).

Подвійні гри (деблі):
Калина, Голюка (УСК) — Ярмола Шевчук (Вет) 2:0 (21:9, 21:10).
„Сас", Суський (УСК) — Микетин, Микей (Вет.) 2:0 (21:9, 21:10).
Прудиус, Кузів (УСК) — Божигора, Владика (Вет.) 2:0 (21:16, 21:1).

Змагання кінчаться вислідом 7:1 та відношенням сетів 15:3 в користь Українського Спортового Клюбу, Ню Йорк.

Б. Прудиус.

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

На кампанію, яку веде УКК в цілі зібрання $50,000, надіслано такі жертви:

Филаделфія, Па.: Відділ 324 У. Н. Союзу з каси $20, а збірка на листу 707 теж $20, разом $40. Передтим було проголошено $715, отже досі надіслано з Филаделфії разом $755.

Дітройт і Гемтремк, Міш.: Жіночий Демократичний Клюб $25; Бр. св. Михаїла $10; відділ 94 У. Н. Союзу $40; Український Золотий Хрест ч. 34 $25; Відділ 5 Союзу Українок з каси $35 ($10 як вкладку), а на листі 366, 367 зібрано $25, разом $60; Анастазія Біловус зібрала на листу 950 $40. Разом прислано $200, а що попередно було проголошено з Дітройту і Гемтремку $403, то загальна сума надісланих жертв виносить $603.

Честер, Па.: Збірка на вічу, що відбулось 20 червня старанням Злучених Організацій при укр. прав. церкви, $500.

Ню Йорк, Н. Й.: Тов. Родичів $25; Збірка на пікніку від. 361 У. Н. Союзу $67.20; Український Допомоговий Комітет Бібрка $50; збірка на пікніку Тов. Родичів і Ветеранів $28.95, разом $171.15. Передтим було проголошено $265, отже разом з Ню Йорку надіслано досі $436.15.

Бруклин, Н. Й.: Вол. і Марія Душник $20. Передтим було проголошено $100, отже разом надіслано $120.

Стейплетон, Ст. Ай.: від. 25 Провидіння $10.

Гвайтстон, Л. Ай.: Стефан Гиса $5.

Гейстингс ан Годсон, Н. Й.: А. Савастюк $2.

Савт Дірфілд, Масс.: Зі збірки в день Батька $67.

Перт Ембой, Н. Дж.: Зі збірки, якою зайнялась О. Макар $10.

Елизабет, Н. Дж.: Зі збірки на лісту 599, яку перевів секр. від. 142 У. Н. Союзу, П. Остапчук, $31.

Джолієт, Ілл.: Члени від. 111 У. Н. Союзу зложили $16.

Вонсокет, Род Ай.: Комітет Злучених Організацій при укр. прав. церкви зі збірки на лісти 1441, 1464, 1465, $135.

Асторія, Л. Ай.: Український Демократичний Клюб $50; Станислава Гурин зі збірки на лісту 1507, $7, а що попередно було проголошено $50, то разом з Асторії прислано досі $107.

Белфілд, Н. Дак.: Зі збірки на лісти 1208, 1209, $83.50, які сколектував предс. від. 420 У. Н. Союзу, Н. М. Прокоп.

Прислані тепер жертви виносять разом $1,347.65, а що передтим було проголошено $2,886.73, то всі жертви надіслані досі в цій кампанії виносять $4,234.38.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ГАРТФОРД, КОНН.

На акцію У. К. Комітету.

В неділю, 13. червня, відбулось у нас віче в церковній салі в справі політичної акції, яку веде Український Конгресовий Комітет. Головним промовцем був ред. Б. Катамай, який представив нам ясно й переконуючо конечність праці У. К. К. для визволення України та потребу фондів на ту працю. В живій дискусії забирали голос: о. декан С. Баландюк, дир. Е. Гомотюк, п. В. Кебузь і інші. Останні два, як новоприбувші зі скитальщини, а тепер активні в нашій громаді працівники, особливо підтверджували потребу такої акції, яку веде й плянує посилити Укр. Конгресовий Комітет.

По дискусії переведено збірку, яка принесла $40.50. Зложились на ту суму такі жертви: по $5: Іван Саган, Михайло Павшук; Г. Михаліцький $4; по $2: о. С. Баландюк, Евст. Гомотюк, інж. В. Глова, Павлина Солецька, Іван Шостак, п. Лукасевич, Анастазія Ходань, Олена Живко, Катерина Ярошевич, Мих. Коба, Волод. Кебуз; по $1: Марія Лукасевич, Василь Солецький, Мел. Федишин. Решта дрібними.

Ця збірка, хоч мала, але щира, бо того самого дня ті самі люди були на інших підприємствах, де теж жертвували на інші цілі. Але місцевий комітет постарається, щоб і в цій збірці Гартфорд був між першими громадянами, так як у збірках для Допомогових Комітетів.

Громадянин.

СІМ'Ї ФРАНЦУЗЬКИХ УРЯДНИКІВ ЗАЛИШАЮТЬ БЕРЛІН

Париж, 9. липня. — Тут повідомлено, що французький командант в Берліні поробив заходи для вможливлення виїзду з Берліна сім'ям французьких вояків і цивільних урядників. Рівночасно тут повідомлено, що французький уряд вже вчора плянував проголосити зміст своєї протестаційної ноти в берлінській справі, але ще здержався з тим на прохання американського уряду.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Піврічні збори Тов. Укр. Клюб Поступовий, від. 70, відбудуться у вівторок, 13. липня, в год. 8:30 ввечір, в У. Н. Домі при Фліт ул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо буде звіт контролі і уряду. Також є різні важні справи до вирішення. Довгуючі члени за вкладки, за тікети і за похорони хай це вирівнають на цих зборах, а також хай відберуть свою дивіденду. — М. Снадик, придс.; М. Самоїл, кас.; В. Кушнір, секр.

Вже можна замовляти Календар У. Н. Союзу на 1949 рік.

В наступному 1949 році припадає 55-та річниця з дня заложення Українського Народного Союзу. З цеї нагоди Головний Уряд У.Н.С. рішив видати ювілейний Календар-довідник У. Н. Союзу на 1949 рік, що крім звичайних календарних матеріялів матиме теж основні енциклопедичні інформації про У. Н. Союз, про Америку і Україну та про українців у цілому світі і про всі ділянки їх життя та творчости, як теж багатий літературний відділ. Календар вже є в підготові і мав би появитися вже з кінцем жовтня цього року. До співпраці в його редакції запрошено найкращі українські сили, як теж представників українських громад з усіх країн і континентів. Цей великий Календар-довідник мав би бути дальшим поширенням та доповненням відповідних видань У. Н. Союзу, що появилися досі. Він повинен стати настільною книгою кожного українця в Америці і закордоном, необхідною в праці і надозвіллі. В Календарі кожний українець матиме всі найбільш необхідні інформації і цей Календар подуманий справді як дорадник і розрадник кожного. Незважаючи на великі кошта видання, вартісних матеріялів та багатих ілюстрацій, ціну Календаря встановлено тільки на один долар за примірник. Проте, з огляду на великі кошта друку і паперу, Календар появиться тільки в обмеженій кількості і тому хто хоче запевнити собі його одержання, повинен негайно виповнити подане внизу замовлення та вислати його разом з належітістю до Адміністрації „Свободи" на подану внизу адресу. Це повинні зробити не тільки члени У. Н. Союзу, але й весь широкий загал американсько-українського громадянства, бо Календар У. Н. Союзу на 1949 рік це буде справді настільна книга для кожного українця. Тільки негайне замовлення може забезпечити вам її одержання. Тому поспішайте з висилкою замовлення.

(Прохаємо витяти, чітко виповнити і негайно разом з належністю переслати на адресу „Свободи").

ЗАМОВЛЕННЯ НА КАЛЕНДАР У. Н. СОЮЗУ НА 1949 РІК

До Адміністрації „Свободи"
P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Я, ______________________, замовляю
(Ім'я і прізвище)

оцим Календар У. Н. Союзу на 1949 рік в кількости ______ примірників і на ту ціль пересилаю чек (моні ордер) на суму $______ як належитість по $1.00 за примірник.

____
Підпис (писати по-англійськи).

Адреса: ______________________

Увага! Дітройт і околиця!

МАСОВЕ ВІЧЕ

14 липня (JULY 14th)

в 7:30 ввечір.

Адвокат РОМАН СМУК, европейський директор Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, дасть рапорт своєї діяльности за 10 місяців на скитальщині.

Заряд запрошує всьо громадянство на це дуже важне віче в Українськім Народнім Домі при Мартин улиці в середу, 14-го липня.

Іван Панчук, предс.

З ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

КУРТІС БЕЙ І БАЛТІМОР.

Організаційні Збори відділів У. Н. Союзу.

В неділю, дня 28-го червня, в год. 3-тій сполудня в місцевій парафіяльній галі відбулися Окружні Збори відділів У. Н. Союзу з Куртіс Бей і Балтімор. Предсідником Зборів вибрано В. Чачка, а секретарем Теодора Чорнія. Предсідник подякував за вибір і довіря та віддав слово запрошеному на збори головному секретареві УНСоюзу, Дмитрові Галичиному, що привітав приявних від Головного Уряду УНСоюзу та, викликуючи по черзі кожний відділ, ствердив, що всі вони на зборах заступлені відповідною кількістю своїх представників.

Гол. секр. Д. Галичин описав в одногодинному докладі з'ясував цілі і завдання УНСоюзу та цю величезну роботу, яку Батько-Союз виконує для добра своїх членів, для добра нашої американсько - української громади та для добра цілого українського народу. Бесідник коротко перейшов історію цеї нашої найбільшої організації та накреслив виразний образ її розвитку, так багатого в труднощі і перешкоди, але тим більшого в успіхи і перемоги. Він зокрема згадав про тяжкі часи в 1930-35 рр., коли від Союзу нерозважно відступило біля 5,000 членів. Проте, Союз не тільки пережив цю кризу, але сьогодні він вже доходить до 50,000 членів та 10 мільйонів долярів майна. А ці, що його тоді залишили, сьогодні цего гірко жалують, бо і соромно, що покинули таку велику Союзову сім'ю, до якої тепер їм вже з огляду на старість було б важко долучитися. Окрему увагу звернув бесідник ще на велику культурно-освітню роботу, що її веде Союз та яка тепер проявляється теж у виданнях книжок в англійській мові про Україну, що світові голосять українську правду. Багато з тих книжок ще припадають порохом в магазині і тому Союзовці повинні теж докласти всіх зусиль, щоб ті книжки розкупити та передати їх американцям і своїм дітям, бо в тих книгах наша правда.

Вкінці головний секретар довше зупинився на продовженій ще на три місяці кампанії за збільшення рядів УНСоюзу до 50,000 членів, роблячи висновок, що й це завдання буде виконане і перевиконане, як тільки кожний Союзовець зрозуміє свій обов'язок під цим оглядом до Батька-Союзу та його виконає.

Черговим бесідником був організатор УНСоюзу, Антін Маланчук. Він знову коротко зупинився на історії УНСоюзу, підкреслюючи головно всі ці привілеї, що він їм признає. Союз, не тільки як громадська організація, але й як чисто асекураційне підприємство занімає одне з перших місць між того роду організаціями в цілій Америці. Якщоб люди завдали собі труду блище познайомитись зі Союзом, то вважали б першим своїм родинним обов'язком та громадською честю належати до цеї організації. Вкінці п. Маланчук пообіцяв свою допомогу в організуванні нових членів в окрузі.

Після цих двох головних бесідників, слова забирали ще: А. Шандровський, А. Блавуцяк, Г. Іванович, А. Хімяк, Й. Приймак, Ф. Біленька, В. Чачка, Т. Чорній та інші, заторкуючи цілий ряд актуальних організаційних справ. Усі приходили до одного висновку, іменно, що при добрій волі кожного Союзовця, зокрема відділових урядників, наш Батько-Союз мав би запевнений ще більший розвиток і ще більший прогрес. Після того розвинулася широка дискусія під час якої на запити і побажання відповідав гол. секр. Д. Галичин.

Заторкнені під час зборів проблеми обговорювано ще дальше в дружній товариській гутірці, що розвинулася під час перекуски, яку приготовили сестриці з відділів 290 і 148, а саме п-ні: Ф. Біленька, А. Яєчник, А. Хімяк, П. Муцин. Згадано теж кампанію УККомітету за збіркою 50-тисячного фонду на допомогу визвольним змаганням України та піднесено думку, щоби усі відділи УНС влаштували спільний пікнік і весь дохід з цеї імпрези призначили на ту ціль. Справу негайно вирішено, з усіх урядників поодиноких відділів вибрано Комітет, а Й. Приймак і В. Чачка зразу зложили по 5 долярів на підготовку пікнікових тикетів. Пікнік має відбутися в місяці серпні, а точна його дата буде проголошена своечасно в „Свободі".

Вкінці представники відділів висловили переконання, що разом з орг. Маланчуком вони напевно зорганізують принаймні 25 нових членів, а якщо теж інші громади підуть нашим слідом, то до трьох місяців Союзова кампанія за збільшенням кількости його членів до 50,000 буде виконана і перевиконана.

Теодор Чорний, секр.

НЮАРК, НЮ ДЖЕРЗІ, ТА ОКОЛИЦЯ.

Заклик до участи у великій манiфестації в Нюарку.

По громадах підіймаються тепер голоси критики, що нічого не робиться. Є люди охочі до праці, але вони нарікають, що ніхто не хоче їм помагати в здійснюванні їхніх задум. А ці задуми і пляни є різного роду і обіймають наші найважніші справи, як політичні, так і освітньо-культурні та гуманітарні. Всі вони важні і про всі треба нам дбати.

Передові люди закликають нас до праці й жертвенности, але видно, що цього замало. Визвольна боротьба українського народу та знищення комуністичної диктатури лежить усім нам на серці, але важне це, що ми самі робимо для справи визволення України, як інформуємо американський світ про українську справу. Коли в нас застій, то за це ми всі відповідальні, без огляду на це, до якої церкви ходимо і до якої організації належимо. Ми є тут частиною великого й могутнього американського народу і це дає нам змогу допомогти українському народові видобутись з большевицької неволі, бо Америка вже добре пізнала большевизм і Москву. Ми мусимо мати завжди на увазі, що Америка є і буде рішальним чинником у світі й її слово заважить, коли прийде час визволення народів, що мучаться під Советами.

Оті всі речі розважили нюарські організації і клюби і вирішили влаштувати величаву Манiфестацію в Моск-театрі, в Нюарку, в дні 10-го жовтня ц. р. Та це не є справа тільки нюарських організацій, але усіх нас з цілого стейту Ню Джерзі. Всі ми повинні помогти, щоб ця Українська Манiфестація випала достойно та принесла користь українській справі, бо саме для цеї цілі її влаштовуємо. Нам треба ширити в Америці правду про Україну, вияснити боротьбу українського народу за незалежність. Такі Манiфестації є добрим заходом для цього, бо на них виступають визначні американські політики, державні мужі. Таке буде на цій Манiфестації. Час президентських виборів дає нагоду використати його і для таких манiфестацій.

Просимо наших свідомих громадян з таких міст, як Джерзі Сіті, Бейон, Перт Амбой, Елизабет, Пасейк, Картерет, Бавнд Брук, Ню Брунсвик, Плейнфилд, Випані, Юніон, Гилсайд, Ірвінгтон та інших, слідити за оголошеннями та закликами Комітету Манiфестації, а теж прибувати на збори, які будуть проголошувані в „Свободі", щоб краще запізнатись з програмою Манiфестації. Усіх українців зі стейту Ню Джерзі просимо щиро поперти цю справу. Прийдім усі заманіфестувати нашу солідарність з Америкою, символом свободи! Прийдім виявити солідарність з українським борцям проти комуністичної деспотії. Прийдім заявити нашу єдність в обороні права українського народу на вільне й самостійне життя.

Мирон Леськів.

ГЕМТРЕМК, МИШ.

Український Жіночий Демократичний Клюб.

Наше жіноцтво вже розуміє, що теж і йому треба бути в політиці. З цею ціллю засновано „Український Жіночий Демократичний Клюб", який проявляє найбільшу активність, коли приходить час міських виборів. Усі ми повинні інтересуватись, хто править нашим містом які є урядники. З розмови з п-нею Стецьковою, я довідалась багато про працю організації та потребу зайнятись політичними справами міста, бо таким чином ми теж можемо скорше вибитись вгору як українська група. Те саме повинно відноситись теж і до загально-американської політики. Нам треба політичної сили, щоб допомогти політичній праці Українського Конгресового Комітету та Української Панамериканської Конференції, які стараються боронити український нарід та поширювати правду про Україну. У. Ж. Д. Клюб оцінює згадану політичну працю, а на останньому засіданні рішено жертвувати на її потреби $25. Гроші передала п-ні Гайдук. Тепер пора усім нам памятати на збіркову кампанію, яку проголосив У. К. Комітет, що потребує на дальшу свою працю $50,000.

А. Г. Біловус.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа доконче подати під яким числом в „розшуках" було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи дресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУАДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

• • •

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

15,126 Ярош-Марек Еви з с. Велеве від Марії Шегда-Труш.

15,127 Снігур Теодора, Романа, Еви і Анни з с. Девятир (Рава Руська) від Снігур Романа.

15,128 Посунька Петра Федоровича з с. Дирдино Будківка (Черкаси, Київщина) від Жук Миколи с. Якима Максимовича.

15,129 Сухий Михайла вуйка, Ткач Івана від Ткач Дмитра.

15,130 Заплотчний Миколи з с. Криволуки Старі (Товмач) від Гошій Юрія с. Миколи і Марії з дому Заплотчна.

15,131 Бойко Уляна з с. Новосілці (Україна) від Бойко Андрія с. Максима.

15,132 Бажає навязати кореспонденцію з дівчиною з Америки чи Канади студ. Миколів Павло (пішле фотографію).

15,133 Яцинич Юлії тітки замуж. Раде Марін і її сина Яцинич Миколи, Яцинич Юрія від Яцинич Петра.

15,134 Феснак Теклі тітки від Бутрий Івана з с. Грушатич (Перемишль).

15,135 Гринів Івана вуйка від Коваль Василя з с. Гаврилівці (Надвірна) с. Івана і Анни.

15,136 Шевчук Еви і її мужа Василя від Шостак Василя з Рави Руської.

15,137 Метик Тані з дому Пиливода від Панчак Анни зам. Синиця з с. Жогатин (Перемишль).

15,138 Венгер Евгенії тітки та родини Венгерів з с. Середнє (Підгайці) від Венгер Володимира.

15,139 Матейко Матвія, Сайко Ксені з с. Поздяч (Перемишль) від Салюк Володимира.

15,140 Рідних і знакомих з с. Лядське Шляхоцьке (Станиславів) від Яськевич Тараса.

15,141 Цап Николая брата від Цап Василя з с. Насічне (Лісько) с. Івана і Марії Симців.

15,142 Бережанський Михайла і Бащак Івана від Бережанський Івана з с. Рябого (Лісько) с. Яцка.

15,143 Дворніцький Тодорка і Настуні від дочки Юстини Дворніцької Горпини Пос.

15,144 Хомяк Гриця і Хомяк Анастазії з с. Флоринка (Новий Санч) від Мерена Ольги д. Степана і Параски.

15,145 Плешко Лукаша с. Симона і Олени з с. Кужиличин (Мінськ) від Плешко Олексія с. Николая.

15,146 Кидик Параскевії з с. Поняви (Стрий) від Федунів Миколи.

15,147 Єрдехового Василя с. Різак Василя з с. Комарівці (Ужгород, Карп. Україна) від Герцик Марії.

15,148 Грабовський Петра батька, Табачук Сперідона з Великої України від доньки Грабовська Анни.

15,149 Дацко Івана з с. Пасікость (Мостиська) від Ханас Теодори з дому Хариш д. Марії з дому Дацко.

15,150 а) Дзюрий Микити з с. Баберка (Турка) від Пишеничка Анни з с. Дидьової (Турка).

15,150 б) Лимич Василя від Іванюк Андрія.

15,151 Кревних Карпевичів з Мостів Великих (Жовква) Гілецінської Олени від Карпевич Софії вдови по свящ. з Монастирка (Рава Руська).

15,152 Гренишин Марії від Кінаш Миколи з с. Даровичі (Перемишль).

15,153 Косик Степана з с. Любінь Малий (Городок) від Косик Григорія.

15,154 Куций Михайла батька і брата Карпа, Чорномаз Володимира від Куций Івана.

15,155 Сасюк Сашка з с. Ромашківка (Луцьк, Волинь) від Сасюк Тетяни зам. Ключковська.

15,156 Макущак Анни в с. Підмонастир (Бібрка) від Люзьняк Івана.

15,157 Яцишин Анни і Марії з с. Підгірок (Калуш) д. Михайла від Люра Петра.

15,158 Годованський Онуфрія з Мостів Великих (Жовква) від Малицький Степана.

15,159 Дубина Ілька з с. Паньківці (Броди) від Максимчук Андрія.

15,160 Гаврилів Василя з с. Угринів Середний (Калуш) від Мельничук Дмитра.

15,161 Шимбра Степана з с. Посочна (Жидачів) від Овсяник Володимира.

15,162 Паранич Параски зам. Шуль з с. Затварниця (Лісько) від брата Паранич Василя.

15,163 Лихач Ілька з с. Старе Село (Любачів) від Лихач Палагії.

15,164 Кревних і знакомих з Павлокоми (Лемківщина) просить відізватися і помочи добути афідавіт від Мудрик Андрія з родиною (бувш. дирек. Маслосоюзу).

15,165 Мацигін Марії і Анни Васкишин Марії з дому Мацигін з с. Завадів (Стрий) від Панчак Степана.

Голоситись на адресу:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

ЕПІДЕМІЯ ДИТЯЧОГО ПАРАЛІЧУ.

Ню Йорк, 8 липня. — Нюйорська Філія Американського Червоного Хреста висилає пять норсок до Норт Каролайн, щоби помагали в боротьбі з епідемією дитячого паралічу. Вже є зголошених там 408 випадків цеї хвороби. Норски зголосились до праці добровільно. А. Ч. Хрест просить інших зголошуватись добровільно до цеї гуманітарної акції.

ЗАХІДНІ РЕПРЕСІЇ ЗА СОВЕТСЬКУ БЛЬОКАДУ

Лондон, 9. липня. — У відплату за безпідставну совєтську бльокаду Берліна, західні союзники задержали дальшу висилку зі своїх зон до Советів товарів і машин, признаних советам характером военного відшкодування. Британське міністерство закордонних справ повідомило, що признані Советам як военне відшкодовання 149 німецьких фабрик з британської зони не будуть доставлені Советам, як довго триває бльокада Берліна.

АЙЗЕНГАВЕР ВЗИВАЄ ДО ДОПОМОГИ ГОЛОДНИМ ДІТЯМ.

Ню Йорк, 9. липня. — Вчора відбулося тут в готелі Волдорф-Асторія прийняття, влаштоване Американською Заморською Допомогою та Апелем Об'єднаних Націй для Дітей, в якому взяло участь понад 1,000 запрошених гостей. Прийняття відбулося в честь ген. Айзенгавера, що прийняв почесне головство краевої кампанії за збіркою 60,000,000 долярів на заморську допомогу і з тої нагоди він виголосив теж промову, взиваючи всіх американців складати добровільні пожертви на допомогу дітям. Як ми можемо думати про мир, як половина всіх дітей світу голодує — говорив генерал. В прийнятті, крім ген. Айзенгавера та цілого ряду визначних осіб, взяли участь теж кардинал Спелман, генеральний секретар ОД, Тригве Лі та інші.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ХТО ВЗЯВ БИ НА ВИХОВАННЯ ПО ОДНІЙ ДИТИНІ, або допоміг би умістити моїх дітей при захороньці в Америці чи Канаді?

Мій чоловік з Піганова, пов. Луцьк, Волинь, помер на роботі в Німеччині; я осталась сама з 4-ма діточками, а тепер не можу дати ради, щоб забезпечити дітей від злиднів. Діти: Юрко 8 років, Наталка 7 р., Олеся 5 р., Ольга 3 р. Даючи поміч близькому в час потреби, сповняєте християнсько-український обов'язок. Моя адреса: ANNA PASIUK Rothenburg/T., Gustav Adolfstr. 32 U. S. A. Zone, Germany.

ТАРЗАН, ч. 1880. Заскочені в яру.

На рух руки Нкіми Тарзан оглянувся взад і побачив, як великі чорні хмари надлітали в його сторону.

Тоді він зрозумів, що яр, яким він мав вертатися домів, незабаром буде заллятий клекучою водою.

Отже він висадив Нкіму собі на плече і пігнав по збічу гори.

Та заки вони перебігли пів милі яром, він почув, як вода з шумом гнала в його сторону.